

Tekst 2

Platon: Gorgias

i P. B. Nielsen m. fl. Ethiske problemer og ideer, 1982 s. 112 f.

Den unge sofist Polos har lovprist talekunsten som vejen til det efter hans mening største af alle goder, nemlig magt - dette at kunne landsforvise og dræbe efter forgodtbefindende. Sokrates har indvendt, at magten dog vel kun er et gode, når den bruges retsindigt, mens den i modsat fald må være et stort onde.

POLOS: Ja, det skulle nok være svært at gendrive dig, Sokrates! Tror du ikke, at selv et barn kunne få dig til at indse, at det er galt, hvad du siger?

SOKRATES: I så fald vil jeg være vedkommende barn meget taknemmelig, - og det vil jeg også være over for dig, hvis du modbeviser mig og befrier mig for en vrøvlagtig mening. Vis dig nu energisk, hvor det gælder at gøre en ven en tjeneste, og modbevis mig!

POLOS: Ja, jeg behøver virkelig ikke gribe til gamle historier for at modbevise dig, Sokrates; de ting, der er sket i de seneste tider, er nok til at gendrive dig og bevise, at der er mange mennesker, der gør uret, som er lykkelige.

SOKRATES: Hvad er det for ting?

POLOS: Du ser jo da, at Archelaos, Perdikkas' søn, er hersker i Makedonien?

SOKRATES: Om ikke det, så hører jeg det i hvert fald.

POLOS: Synes du nu, at han er lykkelig eller ulykkelig?

SOKRATES: Det ved jeg ikke, Polos; for jeg har aldrig været sammen med den mand.

POLOS: Hvad for noget? Kan du først afgøre det efter at have været sammen med ham? Kan du ikke uden videre se, at han er lykkelig?

SOKRATES: Nej, ved Zeus, umuligt.

POLOS: Så vil du åbenbart også for perserkongens vedkommende påstå, at du ikke kender til, at han er lykkelig.

SOKRATES: Ja, og det med fuld ret; jeg ved nemlig ikke, hvordan det forholder sig med hans sjælelige udvikling og retfærdighed.

POLOS: Hvad skal det sige? Afhænger da al lykke af det?

SOKRATES: Ja, efter min mening, Polos. Den gode og ædle mand eller kvinde kalder jeg nemlig lykkelig, den uretfærdige og slette ulykkelig.